

B·124

CEIP Bonavista

Col·legi El Casal

CEIP Sol i Lluna

CEIP Emili Carles Tolrà

Col·legi La Immaculada

CEIP Mestre Pla

CEIP Sant Esteve

CEIP Josep Gras

CEIP Joan Blanquer
Adults
IES Castellar

Artistes

ARTISTES

Escola d'Adults

Enguany la temàtica, l'eix vertebrador de la B-124 és el MÓN DE L'ART, però més especialment aquelles persones que formen part d'aquest món amb les seves creacions. D'algunes n'han parlat la resta de centres escolars, però l'Escola Municipal d'Adults ha decidit parlar d'aquests homes i dones de la nostra població que es dediquen a tots els vessants de l'art, aquells que hom anomena "artistes", en general. Per cert! Castellar és una de les poblacions de la comarca amb més artistes per metre quadrat, cosa que ens enorgulleix. No sabem si són les aigües, la terra, l'aire, però la veritat és aquesta, tenim una fecunda creació que no pot deixar a ningú indiferent.

Així, volem parlar d'artistes en general, dels nostres artistes en particular, d'aquells éssers als quals se'ls pressuposa una especial sensibilitat davant el món, una característica que els ajuda a produir veritables obres d'art. La comunicació de sentiments, de vivències, la recreació d'un món interior, ajuda l'artista a copsar l'interès dels espectadors, de la resta d'individus que no han estat tocats amb la vareta màgica de l'actitud, del talent o, en comptades ocasions, de la genialitat.

El somni de molts artistes és ser reconegut, guanyar-se la simpatia del públic, el reconeixement, però per això és necessari que nosaltres, el públic, ens acostem a aquest món meravellós de l'art, amb la participació, l'assistència a les sales d'exposicions, a les trobades, a les fires, en fi, hem d'aconseguir perdre la por a aquest univers fascinant, que omple els sentits, que ens aporta satisfacció, vitalitat, tranquil·litat, pau... , encara que, de tant en tant, també pot atrapar-nos amb sentiments de rebuig, d'angoixa, d'ansietat, que són força interessants. Les obres d'art poden ser eines magnífiques per aconseguir evadir-nos, encara que sigui momentàniament, d'un món de crues realitats. Qui no s'ha sentit tras-

balsat davant d'alguna pintura o escultura? Qui no ha sentit, alguna vegada, el poder de l'art? Per això és important i valuós que dediquem algunes estones del nostre temps a gaudir d'aquest plaer incommensurable.

Si us plau, no dubteu, l'art que es crea a Castellar no té res a envejar a molts d'aquells artistes que tots tenim en la ment i, a més, aquest és més nostre, ens és més proper, perquè podem parlar amb els autors, podem gaudir de la seva condició d'artistes, i podem descobrir aquell món de somnis que omple la nostra consciència, tot aportant noves vivències, noves expectatives.

Castellar és un niu de magnífics creadors, als que volem agrair la seva dedicació i entusiasme.

Marta Llobet Pifarré

Pintora i restauradora

Cinquè de primària CEIP Bonavista

L'alumnat de cinquè de l'escola Bonavista hem visitat el taller de la pintora castellanca Marta Llobet i li hem pogut fer moltes preguntes sobre la seva dedicació a la pintura.

· En quin moment de la seva vida va saber que es dedicaria a la pintura?

Sempre he dibuixat, de ben petita. A pintar vaig començar als dotze o tretze anys. Quan vaig haver de decidir la carrera que volia estudiar, en aquella edat, només sabia que havia de fer alguna cosa relacionada amb l'art o amb les lletres, i em vaig decidir per estudiar Belles Arts.

· Quina tècnica prefereix?

Normalment pinto amb acrílic, però també ho faig amb aquarel·la.

· Pinta al taller o busca inspiració a fora?

Prefereixo pintar al taller. La inspiració, no pots esperar a què arribi. És amb el mateix treball que et vas inspirant. Sí que és veritat que hi ha hagut èpoques que la vida m'ha trasbalsat més i llavors, he pintat més. Però la inspiració a mi no m'ha vingut mai si no és treballant.

· Què sent quan pinta i què vol expressar amb els seus quadres?

Hi ha quadres amb els quals m'he divertit molt i d'altres que m'ho he passat fatal. N'hi va haver un que el vaig llençar pel balcó, sort que no passava ningú! Però quan el quadre funciona tens una sensació molt plaent.

· La restauració també forma part de la seva feina. Quines són les restauracions més importants que ha fet al nostre poble?

La més important és la restauració de les pintures de Can Quer que es van trobar d'una manera molt curiosa. Els propietaris volien arreglar la masia i l'Antoni Costa, que és paleta però també pintor, mentre hi treballava li va caure un regalim d'aigua a la paret, a l'eixugar-ho es va endur el guix i llavors va veure que a sota el guix hi havien unes pintures. Per mi és la troballa més important que hi ha a Castellar. Són unes pintures d'estil barroc que les vam poder restaurar. Primer les vam desenclavar i arrencar i després les vam muntar sobre fusta. Crec que actualment estan a l'Arxiu d'Història de Castellar. Hi ha un estudi publicat a la revista Plaça Vella (núm 47) sobre aquestes pintures i sobre tot el treball de restauració que hi vaig fer.

· Per què cal conservar-les?

Perquè formen part de la nostra història, és el nostre patrimoni. Si no es conserven, tot aquest patrimoni es perd.

· Vostè també fa pintura sobre vidre. Quin procés té la seva decoració?

La pintura sobre vidre és molt diferent de pintar quadres, el procés és bastant senzill i es fa amb un altre tipus de pintura. Primer es dibuixa sobre el vidre, després s'aplica el color i es posa amb forn. Llavors la pintura es va alterant mitjançant l'escalfor fins que queda vitrificada. La peça cuita ha de quedar amb el vidre sense cap alteració i el color ha de ser cobrent, uniforme, viu i brillant.

· On prefereix pintar, sobre tela o sobre vidre?

Prefereixo pintar sobre tela, m'agrada més. Amb el vidre més que pintar és omplir una superfície, ha de quedar llisa. No pots fer ni ombres, ni gruixos, ni tonalitats. Sobre tela et permet un tipus de pintura més lliure, i hi participa més l'ànima de l'artista.

· Els materials que s'utilitzen són els mateixos per pintar sobre tela que per pintar sobre vidre?

No. Sobre tela pots pintar amb acrílic, amb oli, amb gouache. Sobre vidre has de pintar amb uns pigments que són especials perquè han de resistir temperatures que arriben fins a 500 graus.

· Com es comença un quadre?

Primer has de tenir clar què vols expressar i tenir una idea d'allò que vols fer. Una vegada has buscat el tema, ho has de posar a la mida de la tela, d'això se'n diu encaix.

· Com podem aprendre a gaudir d'una obra d'art?

Veient molta pintura i coneixent-la. Quantes més coses coneixes d'un tema més t'agrada. Primer has de tenir la predisposició i després el coneixement. Amb això em passa una cosa molt curiosa, jo faig classe un cop a la setmana a gent gran i m'ha passat amb molts alumnes quan comencen que diuen que l'aquarel·la no els agrada i quan ja en saben més, canvien d'opinió.

· Quin consell donaria als futurs artistes?

Pinteu molt i no us importi si està bé o malament. Pintar molt i passar-ho bé, sense capficar-s'hi. No tenir por, la por paralitza. Per tant pinteu lliurement.

Moltes gràcies Marta.

Marina Font Dibuixant de Grafits

Cinquè de primària El Casal

La Marina Font va venir a l'escola perquè els alumnes de 5è de Primària havíem de fer un article, monogràfic, per a la revista B-124 sobre els artistes de Castellar

Vàrem triar tractar els grafitis i la Marina Font perquè els grafitis ens atreïen: és una forma de pintar, d'expressar-se... d'una forma diferent a la que utilitzen altres artistes. També perquè ens agraden els dibuixos que són caricatures de persones, animals... i per la curiositat que tenim pel tema dels grafitis, perquè ens agraden i vam pensar que ens agradaria veure tot allò que poden fer només amb un esprai.

La Marina és una artista del nostre poble que va estudiar entre altres coses il·lustració i aparadorisme i que ha anat treballant en diferents disciplines artístiques i que ara es dedica, sobretot, a fer aparadors i pintar grafitis.

En primer lloc ens va dir que els grafitis eren uns dibuixos que es fan a les parets, fustes, cases abandonades... fets amb esprais.

Tot cercant informació sobre el tema ens ha semblat curiós conèixer que l'art d'expressar-se en murals ja es remunta a l'època prehistòrica (pintures murals, a les parets de les coves...) i al llarg de l'època romana alguns ciutadans romans escrivien en llocs públics les profecies i protestes amb la intenció de compartir-les amb la resta de ciutadans.

Va seguir la seva explicació amb la història dels grafitis.

Sembla ser que els grafitis van començar a Nova York, cap als anys seixanta, i que aquest art es va iniciar amb les lletres que un home que es deia Demetrius, un repartidor de paquets, deixava per la ciutat mentre feia la seva feina; allà on anava deixava la seva firma: Take 138 que era un pseudònim perquè no el reconeguessin (138 representa el número de la casa on vivia). D'aquesta manera, però, es va anar donant a conèixer aquesta forma de pintar que va agafar una gran empenta amb les pintures fetes al metro, cap als anys setanta. Amb el temps aquesta forma de pintar es va anar estenent arreu del món, tot i que amb trets diferents. Al principi només es feien lletres, més tard, lletres amb dibuixos i després dibuixos.

Ens va ensenyar el nom dels diferents estils que hi ha en el món dels grafitis: **pon pat**, un dibuix ràpid; **model pastel** és un dibuix sobre una superfície plana però que dona la sensació que estan fets en 3D; les lletres amb dibuixos es deien **orgàniques**; les **icones** quan feien dibuixets;

stencils els grafitis fets amb plantilles (per anar més ràpid i el dibuix ser més precís); **cartells** que consisteixen en enganxar dibuixos fets i on no s'utilitzen els esprais...

Però potser les manifestacions més conegudes són les **intervencions urbanes** que són els dibuixos que es fan sobre parets, cases abandonades...

Els grafitis es poden fer de diferents formes: amb esprai, amb retolador i amb pinzell.

En un principi no hi havia massa colors. Actualment hi ha una carta de

colors molt extensa. Normalment no es fan barreges de colors, sinó que es pinta un color sobre l'altre. No sempre aquesta forma de pintar ha estat considerada art i no sempre ha estat permesa. Hi ha manifestacions que no són adequades ni correctes. Per a poder fer-les de forma correcta i artística s'ha de demanar permís. Si la gent pinta en llocs on no es pot, els poden posar una multa.

De tota manera no tot el que veiem pintat en una paret (una pintada política, publicitat...) és un grafit.

En la xerrada ens va donar a conèixer la seva "vida" professional. La Marina és una noia jove que ha treballat en moltes coses i per això també ha viatjat molt; és una artista molt inquieta. Actualment es dedica a fer aparadors i grafitis. Treballa al seu taller sempre que la feina no l'obliga a ser fora.

Des dels divuit anys es dedica al món de l'art, quan va acabar els estudis, i des d'en fa cinc fa també grafit. Ens deia que de petita no coneixia el món dels grafit i que n'ha anat aprenent practicant, ja que no hi ha escoles on se n'ensenyi.

Un dia va veure un grafit d'una noia i li va agradar i va començar a dibuixar-ne. Va

FOTO: JOSEP GRAELLS

anar coneixent gent i la van anar animant. Va anar provant tècniques i materials diferents (pinzell, esprais, lletres...) fins a trobar el que li va agradar: el realisme. Com ella mateixa ens deia li és més fàcil treballar amb volum. Per a fer els dibuixos barreja pintura i esprais.

Els grafiters col·laboren entre ells (crews). Habitualment un mural no el pinta un grafiter sol, sinó que s'ajunten diferents artistes per a fer-lo. Primer es posen tots d'acord, fan l'esbós (que generalment porta molta feina) i després es posen a pintar. Un dibuix pot

trigar des d'un parell d'hores fins a un parell de dies, depèn de com sigui el dibuix, de l'espai on s'hagi de fer i del tema.

Una altra de les activitats que porta a terme és l'organització de trobades per a pintar parets, com les que s'han anat fent aquí al poble i també col·labora amb altres grafiters fent-ne a altres ciutats. Per a poder fer-ho han de demanar permís, ja que no es pot pintar a qualsevol lloc. No hi ha massa gent que s'hi dediqui i de noies n'hi ha molt poques (deu o dotze).

L'edifici més gran que ha pintat és de vuit pisos i van necessitar una grua per a poder fer-lo!

La tècnica que es fa servir per a fer els murals consisteix en: primer es passa una capa de pintura d'impregnació (blanca o de color) per assegurar el bon fixat dels colors. És el fons dels grafitis. Normalment s'utilitza un cubell i un corró. Després es fa l'esbós amb els esprais, tot marcant les grans línies del dibuix; a escala real. A continuació es van omplint els buits amb esprais de colors. I per últim es fan els retocs finals: els detalls, efectes de volum, profunditat i llum.

Durant tot aquest temps ha anat fent diferents feines: ha treballat per a fabricants de roba, bambes..., com "Converse" (vam veure algunes bames que havia decorat ella) en fires, exposicions...; com a il·lustradora per a revistes destinades als joves (té una tècnica pròpia: el fons és blanc i a sobre hi dibuixa amb retoladors); ha pintat quadres (els ha venut tots) i fan metre i mig; ha fet també fotografies per a algunes revistes... també va conèixer el camp del disseny i la moda però no li va acabar de convèncer.

La feina a la que es dedica ara fent aparadors li agrada molt perquè pot pintar i crear. Pensa que és un lloc on ella pot pintar, posar coses... i combinar tècniques, materials... diferents i diversos. És una feina variada: artista, decorador... Ha fet aparadors per a algunes botigues de la marca Mango.

També ha participat en força concursos, tot i que no n'ha guanyat cap, si bé ha obtingut alguns premis.

Ens ha sorprès la quantitat de feina que la Marina ha anat fent i saber que molts dels dibuixos que veiem al poble els ha fet ella.

Li agraïm la seva visita i les seves explicacions.

A nosaltres la xerrada ens va semblar molt interessant; espero que a vosaltres també us hagi agradat el nostre article.

Nosaltres ens ho hem passat molt bé escrivint-lo i hem après moltes coses sobre aquest art.

Ens ha semblat interessant posar un breu vocabulari sobre el tema:

Escriptor: autor de lletres, signatures...

Grafiters: autor de grafitis

Grafit: paraula que prové de l'italià "graffiare". Inscripció o dibuix traçat a la paret o damunt una superfície dura amb un instrument gràfic.

Tag: firma d'un escriptor

Writer: persona que es dedica a pintar grafitis.

Crew: grups de grafiters. Normalment comparteixen un mateix estil. Sovint es posen un nom. Ex: Mclain (grup de nois, Alemanya).

Maria del Mar Hernández

Escultora

P-5 del CEIP El Sol i La Lluna

La classe de *Les cotorres* i de *Els lleons* i les lleones de l'escola *El sol i la lluna* hem realitzat un projecte sobre l'artista Maria del Mar Hernández i sobre una de les seves obres (*La dona acollidora*).

Abans d'iniciar el nostre projecte, ens vam familiaritzar amb diferents tipus de materials i amb el que ens suggereixen objectes i obres artístiques, mitjançant la Maleta Expressart (MACBA), cedida pel CRP de Castellar del Vallès.

Per tal de descobrir què era *La dona acollidora*, ja que tots no coneixíem l'escultura, primer la vam modelar sense cap ajuda amb plastilina. Posteriorment, vam contrastar els nostres coneixements previs amb la pròpia realitat i vam anar a dibuixar *La dona acollidora* mitjançant l'observació directa.

Després d'aquesta experiència, vam preparar una entrevista per a la Maria del Mar i la vam anar a visitar al seu taller. La Maria del Mar Hernández ens va explicar com treballa els diferents materials, quines tècniques utilitza, quines obres ha fet,... I també ens va comentar el motiu, les característiques (material, pes, talla, postura) i com va crear *La dona acollidora*. Ens va agradar molt conèixer una artista com la Mar.

Per concloure el projecte, vam decidir fer la nostra pròpia escultura escollint-ne els materials, la forma, i finalment, posant-li un títol i firmant com artistes de debò, debò.

La classe de *Les cotorres* i de *Els lleons/es*

FOTO: JOSEP GRAELLS

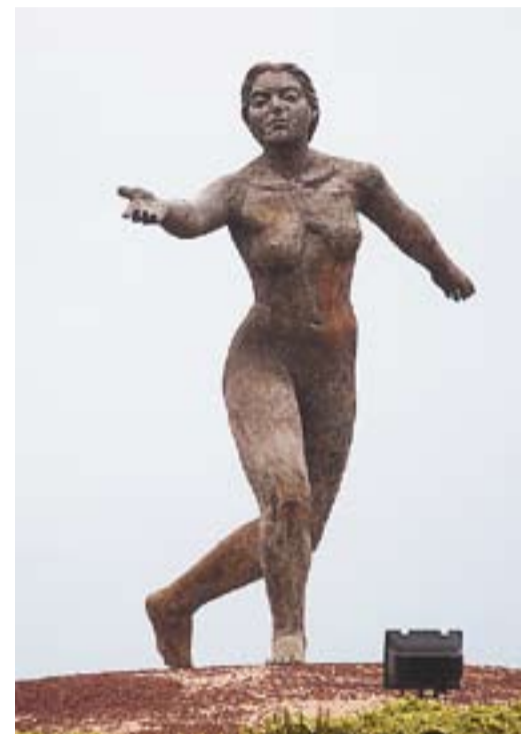

FOTO: JOSEP GRAELLS

Primera part del procés:

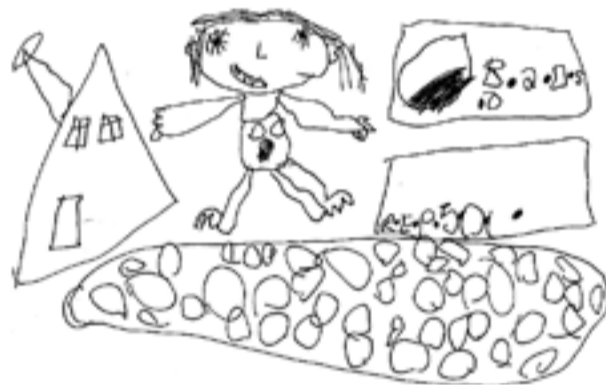
Abans d'iniciar el nostre projecte, ens vam familiaritzar amb diferents tipus de material i amb el què ens suggereixen objectes i obres artístiques mitjançant la Maleta Expressart (MACBA) cedida pel CRP de Castellar del Vallès.

Segona part del procés:

Conversa i modelatge de la dona acollidora tenint en compte els coneixements previs de cadascú.

Dibuix al natural de l'escultura sobre paper.

Entrevista i visita al taller de la M^a del Mar Hernández.

Tercera part del procés:

Escollim el material per realitzar la nostra pròpia escultura (fang, filferro, paper, ...).

Planifiquem prèviament la forma que li volem donar.

Treballem cooperativament i moldegem la nostra figura.

Li posem un títol.

Josep Llinares

Escultor

Infantil del CEIP Emili Carles-Tolrà

Els nens i les nenes d'infantil de l'escola Emili Carles-Tolrà hem visitat Josep Llinares, un escultor que treballa amb fusta.

El taller on treballa el Josep està al carrer Molí, molt a prop de la nostra escola. Al taller treballa com a fuster i també és on fa les seves escultures. A dalt del taller té un lloc per exposar les escultures que va fent.

El Josep ens va explicar que les escultures, les fa perquè li agrada, perquè s'ho passa bé fent-les i que de moment no les vol vendre i per això les guarda al seu taller. Allà té escrita una frase de l'arquitecte Antoni Gaudí que diu: *La llum és la mare de les arts plàstiques, l'escultura és el joc de la llum*. Aquestes paraules ens fan pensar que per al Josep Llinares fer escultures és una cosa molt important.

Josep Llinares per fer les seves escultures utilitza tronc d'olivera i els dona diferents formes. Les seves escultures són abstractes, no tenen formes de coses que nosaltres coneixem. Pots mirar les escultures i pensar en el que tu vulguis.

Per fer les escultures el Josep aprofita la forma dels troncs perquè diu que els troncs a la natura ja tenen formes que diuen coses. Al seu taller aquesta idea la té escrita d'aquesta manera tan bonica: *El solc que l'eina fa a la fusta és el camí per a la recerca d'una bellesa que ja hi és en la natura*.

Per fer una escultura primer treu l'escorça del tronc de l'olivera que és negra. Després amb un guix dibuixa el que vol fer i amb el martell i la brida li va donant la forma. La brida és una eina que posa a sobre el tronc, li va donant cops amb el martell i fa que vagin sortint trossets petits de fusta. Finalment el Josep li passa cera a l'escultura perquè la fusta quedi brillant i bonica.

Quan les nenes i els nens de primer i segon de l'escola van saber que havíem anat a visitar el Josep Llinares ens van venir a explicar que a l'Espai Tolrà podem veure una escultura d'ell que es diu *La Pau de l'olivera*.

Els nens i les nenes de cycle inicial ens van dir que *La Pau de l'olivera* està feta de fusta i sembla un tronc d'olivera de veritat. Quan la miraven els donava sensació de pau i de tranquil·litat. Pensen que Josep Llinares amb aquesta escultura ens vol explicar que s'ha de viure en pau, que ens hem de tractar bé entre nosaltres i que no s'han de fer guerres.

Després de la visita al taller de l'escultor Josep Llinares hem fet dibuixos de les escultures que més ens han agradat, us en volem ensenyar alguns.

Laia Martí Estudiant de Belles Arts

IES Castellar

La Laia és una estudiant del 4t curs de Belles Arts, a Barcelona. Va néixer i ha viscut a Castellar del Vallès, un poble amb una gran tradició pictòrica i escultural. Gràcies a aquest fet des de ben petita es va introduir en el món de la pintura.

Va créixer al costat de tres germans.

Podem situar els seus inicis al voltant dels 14 anys quan va començar a assistir a les classes de la pintura castellarenca: Marta Llobet. Va ser el seu primer contacte més directe amb el món de l'art, que va anar seguit del coneixement dels Tallers d'Art, on va realitzar tant pintura com dibuix o escultura, i de l'escultora Mar Hernández.

En acabar l'ESO es va endinsar en el batxillerat humanístic, a l'IES Castellar, sense saber cap a on de cantaria els seus estudis universitaris. Finalment es va decidir per Belles Arts.

Les coses van canviar un cop dins del món universitari. L'art es va convertir en un conjunt de conceptes, idees amb un sentit que s'han de desenvolupar utilitzant les diverses tècniques que es tenen a l'abast. Els primers cursos es va centrar en la pintura però cap a tercer va descobrir el gravat i, dins d'aquest, altres tècniques més fotogràfiques i digitals.

El gravat consisteix en gravar sobre una matriu (pot ser una planxa de coure, zinc o fusta, entre d'altres materials) el negatiu de la peça que posteriorment serà estampada en paper, tela... És la tècnica que més ha desenvolupat i après i la qual practica actualment.

· I en el futur?

D'aquí a un any s'acaba una de les etapes de *bona vida*, està a les portes del món laboral o si més no de la vida posterior a la carrera. Ara per ara, ha aconseguit combinar la feina amb els estudis i la seva vida social i familiar. Sap que és difícil trobar tallers on poder dur a terme les seves obres i a més no és barat. De moment té diverses opcions. Deixant de banda aquest aspecte podem dir que ja s'ha començat a donar a conèixer en petites exposicions: en els Tallers d'art, en el Firart de Castellar del Vallès (dins també del seu Espai Jove), a la Facultat de Belles Arts... fins i tot ja ha venut alguna obra. També ha realitzat altres tasques de caire artístic com diverses escenografies per a obres de teatre d'entitats del poble, contes infantils...

· L'art en aquest país?

Catalunya està plena de bons i grans artistes alguns amb gran reconeixement, altres coneguts en un àmbit més reduït; això passa a tot arreu.

Encara avui es barreja la visió mítica de l'artista bohemí amb la d'artista com a consumidor i productor de cultura. Personalment, està més d'acord amb aquesta última idea: la de l'art com una peça més dins l'engranatge social i cultural i, per tant, la d'artista com la persona que treballa dins aquests paràmetres a partir d'un llenguatge plàstic i/o visual.

Laia, et desitgem un gran recorregut tant personal com professional i que aconsegueixis un lloc en el món de l'Art on poder mostrar les teves qualitats com a artista!

Entrevista feta per Irene Roma i Marta Capdevila

Un color?

Els terrosos en general.

Un quadre?

La sèrie de *Las Monstruas* de Marina Nuñez.

Inspiracions?

El cos humà i les regeneracions.

Treballs actuals

Sobre anatomia i gravats antics.

Mercè Trabal Terrissaire

Quart de primària CEIP Joan Blanquer

És un matí del gener i fa mooolt fred mentre pugem de l'escola al carrer de les Bassetes. En el número Blau, ens rep la Mercè amb un somriure que ja ens escalfa i ens convida: passeu, passeu !!

Dins el taller, que fa olor a fang, uns forns estan decidint com serà finalment el que allà dins es cou. Les parets, plenes, omplen els espais amb formes que han treballat unes mans que fan i desfan...

-És l'ofici, diu!

En un racó olorem una fortor de pinzells, ensucrats amb pintures llents que formen part d'aquest univers, que destorbem nosaltres amb un bombardeig de preguntes...

La Mercè ens escolta i respon a poc a poc, com modelant el fang que treballava fa un instant. Ens explica que no, que no és famosa, però que s'hi guanya la vida, creant, aplicant, aprenent, amb tots aquells estris, els torns i els forns...Els forns...Ufffff!!! Què en sortirà? Un món màgic de terra i color que va descobrir quan era una nena, i que no ha deixat de treballar-hi mai, capficada en la idea clara i tranquil·la d'allò que nosaltres ara gaudim, bocabadats, i que ella ens comenta que això és el que més agraeix, el reconeixement en els nostres ulls, que diuen que ens ha agradat i que això passa perquè ella abans ha gaudit...

I marxem d'allà sense ganes, sabent que abans ella també ha deixat altres oficis, potser per tal que ara nosaltres aprenguem a escollir...

La nostra mestra diu que el text es massa literari i molt poc estricte per ser una classe de científics, (Si, som raonadors, però..). Ens diu que els lectors volen saber: on va néixer i quan, on compra el material: estris, fang, colors, pinzells i els llumins per encendre el foc i segurament el drapet de netejar ..(que probablement serà un tros esquinçat d'un jersei blau). També voldran saber on viu i com, on ven les seves obres. Quants fills/es té. Si ja és àvia. Si se n'ocupa dels néts. Quina carrera va estudiar i de què feia exactament! Que tot el paràgraf de més amunt no és el reflex d'una entrevista rigorosa!! Però és que com que som ben descuidats (perquè tampoc som tant grans!) ens vam deixar la gravadora i allà, drets, no vam poder agafar les paraules exactes amb les que ens responia la Mercè ...I per tal de no ficar la gamba...Se'ns va ocórrer explicar-ho en forma d'història. Del que sí que ens recordem molt bé és que abans era infermera i que ho va deixar tot pel fang, per la terra...Que ella fa de terrissaire des que va veure un senyor que treballava el fang, quan era petita i es va quedar enganxada per sempre més.... encara que hagi fet una altra feina... uf que valenta que ens sembla! i...al final la mestra ens diu que *val*, que potser tenim raó! que ja se sap: Per molt lluny que arribi la raó sempre arribarà més lluny el nostre cor!

Científics de Art (Ceip Joan Blanquer)

Joan Mundet i Altimira

Il·lustrador i escriptor

Quart de primària Escola La Immaculada

Resum de l'entrevista a Joan Mundet i Altimira, al seu estudi del carrer de les Bassetes

En Joan va néixer a Castellar ara fa 52 anys. Des d'en fa trenta-quatre que es dedica a escriure i a il·lustrar novel·les, historietes i portades de llibres.

Ja de petit li agradava dibuixar i inventar-se històries, per això a partir dels 18 anys va decidir convertir l'afició en professió.

De jove, va anar a classes de pintura amb l' Alfons Gubern i amb el Xavier Caba, dos pintors de Castellar. Quan va ser més gran, va fer algun curs de Belles Arts a Barcelona.

A més de dibuixar i d'escriure històries, pinta quadres a l'oli, amb tinta xina, amb aquarel·les... i fa classes de dibuix i pintura a casa seva.

Li agrada molt tot el que fa, però el que li agrada més és dibuixar. Per fer les il·lustracions de les novel·les, es documenta molt bé sobre l'època en què passa la història, fins i tot moltes vegades es construeix maquetes de cases, vaixells... per dibuixar-ho millor. Quan ha d' il·lustrar la portada d'un llibre, fa un dibuix o una pintura molt gran, perquè després, al reduir-ho, la qualitat és millor.

Generalment, quan escriu les historietes s'inspira una mica en la seva vida, canvia i inventa situacions. Per dibuixar també ho fa observant la realitat.

A més de crear les seves històries, il·lustra moltes novel·les d'altres autors.

L'any 1982 va obtenir el primer premi d'Espanya en el concurs del Còmic de Guadalajara.

El 1988 va participar en el saló del Còmic de Barcelona.

Ha fet moltes exposicions del personatge - Capitán Alatrisme - a València, Múrcia, Balears, Terol, Huelva...

Alatrisme és un personatge de l'escriptor i novel·lista Arturo Pérez-Reverte.

En Joan ha publicat últimament un còmic del Capitán Alatrisme titulat *Limpieza de sangre*, i una novel·la gràfica anomenada *Gari Folch*. La novel·la *Gari Folch*, la va fer quan tenia 26 anys, però, ara, abans de publicar-la, n'ha corregit el text i hi ha afegit pàgines i vinyetes.

També ha fet algun treball conjuntament amb Pepe Galbez i amb Toni Giralt.

En general les seves historietes són per a tots els públics.

Després de fer-li l'entrevista, en Joan ens va ensenyar el lloc on fa les classes de dibuix i pintura i el seu estudi.

A l'estudi té un maniquí que va vestit com Alatrisme, maquetes d'un vaixell i de cases que ha dibuixat, moltes pintures i dibuixos d'escenes de la novel·la d'Alatrisme i d'altres de portades de llibres.

En Joan ha sigut molt amable amb nosaltres al rebre'ns a casa seva i tot el que ens ha explicat ha estat molt interessant.

Nosaltres a classe farem còmics, intentant posar en pràctica les seves explicacions.

FOTO: JOSEP GRAELLS

Antoni Costa i Romeu

Pintor

Sisè de primària del CEIP Mestre Pla

El passat dia 21 de novembre, vam fer una visita al pintor castellarenc Antoni Costa. Ens va rebre a casa seva, un home bo, sensible i molt amable. És un home gran, però actiu, amb ulls murris i una barba ben blanca. A poc de conèixe'l, vam anar descobrint la seva sinceritat i senzilla. Durant tot el matí, ens va anar ensenyant les seves pintures i va respondre a totes les preguntes que li vam fer.

Va néixer el 5 de març de 1928 a Castellar del Vallès a la mateixa casa on viu actualment al carrer Nou.

Cap a l'any 1937 va començar a dibuixar a les classes nocturnes de dibuix que impartia en Víctor Masriera Vila. Passada la Guerra Civil, va seguir el seu aprenentatge artístic amb els pintors Joan Gibernau i Alfons Gubern.

De l'escola va passar al món del treball i va començar com a aprenent de paleta amb el seu pare. Fins a la jubilació va anar fent la feina de paleta i en el seu temps lliure pintava. Però quan li va arribar l'hora de la jubilació es va dedicar de ple a la pintura.

Començà a exposar individualment cap al 1957, després seguiren diverses col·lectives i individuals a Barcelona, Sabadell, Castellar, Terrassa, Banyoles i Andorra.

El 1966 va obtenir el segon premi a la Biennial d'Art de Sabadell. El 1968 el primer premi al IV concurs de pintura ràpida a Artés (Barcelona)

Podem trobar la seva biografia al Diccionari Ràfols d'Artistes Contemporanis de Catalunya i Balears.

Estil pictòric

Dedicat principalment al paisatge, existeixen obres seves a col·leccions espanyoles, a Argentina, França, Alemanya i per descomptat a Catalunya.

En la seva pintura li agraden el volum i els colors. El seu estil s'inscriu en el neoimpressionisme. Declara admirar la pintura del pintor francès postimpressionista Cézanne, i també el pintor sabadellenc Antoni Vila Arrufat, que té algunes obres al M.N.A.C.

Quan dibuixa, ho fa amb retolador, fa traços negres ràpids i intermitents.

FOTO: JOSEP GRAELLS

Exposicions

1951 Primera exposició a la Sala Busquets de Barcelona, juntament amb altres pintors Alfons Gubern, Joan Tort, Núria Casas...

1957 Exposició individual a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.

Ha continuat fent exposicions i d'una a l'any ha passat a diverses, tant de tipus col·lectiu com individual. Ha exposat a Castellar, Sabadell, Barcelona, Terrassa, Banyoles, L'Ametlla del Vallès, Andorra ...

Els seus quadres i dibuixos formen part de diverses col·leccions privades distribuïdes per Catalunya, l'Estat Espanyol, Andorra, França, Argentina, Alemanya, Miami ...

Concursos i premis

1964 Accèssit al IX Concurs de pintura ràpida de Sant Feliu del Racó.

1965 Accèssit al III Saló d'Art de Martorell.

1966 Segon premi de dibuix de la Biennal d' Art de Sabadell.

Accèssit al XI Concurs de pintura ràpida de Sant Feliu del Racó.

1968 Primer premi al IV Concurs de pintura ràpida d' Artés.

Accèssit al IV Concurs de pintura ràpida de Granollers.

2007 Exposició a l' Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.

2008 Exposició a l'Arxiu d'Història de Castellar.

Entrevista a Antoni Costa

Quan temps fa que sou pintor ?

Des de l'any 1.955

A quina edat va començar a pintar?

Als onze anys

Quan éreu petit, ja volíeu ser pintor?

Sí

Com us vau aficionar a dibuixar i pintar?

Perquè els meus amics també dibuixaven

En algun moment hi ha alguna persona que us empeny a pintar?

Sí

Us heu inspirat en algú per crear el vostre propi estil?

No

A més de pintures quines altres coses us agrada fer?

Escultures

Quin ha estat el vostre primer ofici?

Paleta.

Us agradava?

Sí

Quants quadres heu pintat al llarg de la vostra vida?

Més de 300

Heu fet moltes exposicions?

Sí, a Andorra, Barcelona...una cada dos anys

Quins pintors coneguts us agraden?

Vila Arrufat, Dalí, Cézanne...

Encara esteu pensant en pintar més?

Sí, no passa cap dia que no pinti

Quin estil us agrada més?

El dibuix abstracte, la pintura clàssica

Heu fet classes de dibuix o de pintura?

Sí

Què és per a vostè la pintura?

Pintar és una satisfacció

És un ofici o una manera de viure?

És un ofici de satisfaccions.

Quins colors utilitzeu més?

4 colors i el blanc.

Us costa molt decidir-vos davant la tela blanca?

Intento pintar el que sento.

Feu abstracció?

A vegades faig coses rares.

Heu estudiat en algun lloc o heu après sol?

Vaig anar amb el senyor Gubern i després sol

Enric Aguilar i Puig

Pintor

Sisè A i B de primària del CEIP Sant Esteve

INTRODUCCIÓ:

L'Escola Sant Esteve va triar per al seu treball de la revista d'enguany el pintor Enric Aguilar i Puig. Aquest pintor té una galeria d'art i un estudi al carrer Dr. Rovira, 20. Es allà on ens va rebre un dimarts a la tarda. Hi vam anar els dos grups de sisè, primer l'un i després l'altre. Havíem preparat tot un seguit de preguntes que se li van anar plantejant i ell ens va respondre molt amablement. Un dels grups ha fet un resum de la visita i l'altre ha transcrit el resultat de l'entrevista que prèviament havíem enregistrat.

INFORMACIÓ AUTOR:

L'artista inicià la seva formació el 1987. Ingressa a l'*Escola d'arts i oficis IIIa* de Sabadell. Quan cursava la seva Llicenciatura de Belles Arts a la Universitat de Barcelona, realitza la seva primera exposició individual al Centre Cívic Can Rull (Sabadell, 1995). A partir d'aquí protagonitza diverses mostres, com a la Sala Jamaica (1998), la Taverna de la Rambla (1999) o a la Galeria Espai Blanc (2005). També ha participat en diverses exposicions col·lectives.

ENRIC AGUILAR, PINTOR DE CASTELLAR

La primera impressió que ens va causar va ser que era més jove del que ens havíem imaginat. Té 34 anys i va néixer el 27 de novembre del 1974.

Quan era petit pintava i feia gargots des que tenia un any. Va estudiar batxillerat artístic i a la universitat va fer Belles Arts. Allà va estar segur que havia triat ben bé el que volia fer, ens va explicar que a la vida és molt important dedicar-te al que t'agrada. Quan estava a Belles Arts li van donar un tiquet per anar al Zoo per pintar animals. És una persona molt espiritual. Li agrada estar en silenci. Li agrada fer ioga i també fer esport. Quan pinta escolta música i s'inspira anant en bicicleta i amb la música. Fa 10 anys que es dedica a la pintura professionalment.

El seu primer quadre, per a ell, va ser una necessitat, havia de pintar-lo. Ha pintat algunes parets, que són molt maques. Quan vam arribar primer vam veure la galeria on exposa; llavors vam baixar al taller on pinta, era tot el contrari de la sala d'exposició, perquè estava tot tacat de pintura i el terra semblava un quadre. Li vam preguntar que quin ofici volia ser de petit i ell va dir que volia ser pintor i també volia ser cuiner, però va decidir que cuiner no, perquè s'han d'aprendre moltes llengües i molta cosa... I va decidir que preferia més ser pintor.

Quan no li agrada una obra la tapa o dibuixa a sobre un altre quadre, ens va dir que quan fallem en alguna cosa després aprenem d'aquell error. Es fa els colors ell mateix i al taller vam veure grans pots amb pintura. Els seus colors recorden els tons de la terra. També li agrada pintar amb diferents textures i es fa autoretrats. Té dibuixos guardats des que era petit i li fa gràcia veure'ls. Ens va dir que col·loca els quadres acabats de fer en una prestatgeria amb un ventilador per assecar més ràpid, i també asseca uns colors abans de posar-ne d'altres a mida que fa un quadre.

Ens va dir que, de vegades, pinta amb la mà esquerra perquè no li surti una cosa en concret, perquè surti més abstracte, més indefinit, per fer volar la imaginació... En el seu temps lliure l'Enric Aguilar fa classes a nens de la nostra edat i li agrada tenir dibuixos dels seus alumnes i en té de penjats al taller.

(Anècdota)

Per últim una nena li va preguntar perquè portava uns pantalons de marca per pintar i ell ens va dir que aquells pantalons ja eren vells i tota la roba també era vella, anava vestit de treball.

Ens va agradar molt anar-hi i parlar amb ell. L'Enric va ser molt amable.

· Quin tipus d'obra vas començar a pintar?

A la vostra edat anava a l'escola Illa de Sabadell, feia servir de tot: llapis de colors, guasch, collage, de tot una mica.

· T'has penedit alguna vegada d'algun quadre?

És molt bo això, quan més t'equivoques, aprens dels teus propis errors. És molt important equivocar-se.

· Tens un segon treball?

No, només visc d'això, des de fa deu anys i mig

· Quin és el teu animal preferit?

N'hi ha molts que m'agraden, jo de petit havia tingut un gos... els ocells potser. No en tinc cap a casa d'animal. Porta molta feina i responsabilitat. I ja en tinc prou amb la família, tinc un nen petit...

· Quin és el teu color preferit?

El meu color preferit és el blanc i el taronja.

· Qui és el pintor que més t'agrada?

N'hi ha molts, és com els colors això. Giotto m'agrada molt, que era un pintor de l'edat mitjana... Velázquez m'encanta, i de més cap aquí el Tàpies, en Barceló, l'Agustí Puig...

· Enveges algun pintor?

Sí, és clar que enveges, n'hi ha molts de ben posicionats i a tu et costa tirar endavant. Però també mires enrera i estàs content del que has fet. El que envejo és Picasso que feia de tot, va trencar esquemes i era bon negociant.

· Quin tipus de pintura realitzes?

El meu tipus de pintura, vols dir l'estil? Són acrílics, olis, sorres, teles..., el tipus és expressionista, a vegades toco l'abstracte, però insinuant el que vull explicar.

· I l'últim quadre que vas fer?

Són aquells petitets tipus Mondrian, els que estan sobre la taula, encara no estan acabats.

· Fas quadres surrealistes?

No, surrealistes no en faig massa... bé, sí, sí, sí que faig quadres surrealistes, allà tinc una mà i un cor... a veure, això és com escriure, saps? Escriure vas parlant el que sents, com estàs... en pintar també expliques i intentes que la gent que ho mira també s'imagini coses, que surtin més idees, a part de les que ja hi són.

· Has sortit alguna vegada per televisió?

A TV Sabadell sí, alguna vegada.

· Practiques algun esport?

Sí, el ciclisme, faig natació i corro...

· Fas algun quadre per a nens?

Sí que en faig, a dalt en tinc per a nens que neixen, en lloc de regalar alguna cosa la gent regala un quadre.

· Algú més de la teva família pinta quadres?

Sí, l'Agustí Puig. De 53 anys aproximadament. Ell està molt amunt al costat meu.

· Amb quins colors pintes normalment?

Marrons, grisos, negres, blancs, carbasses, algun vermell de tant en tant

· Quin quadre t'ha costat més de pintar?

N'hi ha molts... n'hi ha que s'encallen i no els acabes de veure. El que més costa però són les idees.

· Com et vas sentir quan vas fer la teva primera obra?

No me'n recordo de la primera obra, me'n recordo de la primera exposició, però de la primera en concret no.

· Quan temps trigues per fer un quadre?

Jo agafo un quadre i fico la matèria, deixo assecat el quadre, en faig un altre, és un procés, tu pots anar ràpid o no, comences dibuixant, fas apunts, de vegades el tens acabat i el pintes a sobre.

· Els diners que guanyes en un quadre te'ls quedes per a tu o el reparteixes com el comerç just?

Per a mi el comerç més just que hi ha és mirar per a mi, perquè he de pagar el local, també les pintures i he de mantenir la família. Sí que de vegades vaig a via solidària quan em sobren quadres.

· Com fas el relleu o textura?

Això es fa amb paper, sorra, guix i amb cola i es deixa que s'assequi.

· Alguna vegada has somiat alguna cosa i has fet aquell quadre?

Sí, però més que somiar, jo el que veig són imatges i després intento traslladar-les a la pintura. Una vegada vaig somiar tenir una contrarellotge en bicicleta i vaig somiar el temps i clavat el mateix temps, sí, sí !!

· Has fet alguna vegada un quadre i no t'ha agradat i l'has trencat?

Sí trencat i cremat. Una vegada a la Creu Alta vam cremar quadres i vam sortir a la tele.

· Quants quadres has fet en un any?

En un any he arribat a fer mil quadres. Ara estem en una època complicada. Un dia em van fer un encàrrec per a l'Hotel Arrahona de cent habitacions i és clar a cada habitació hi havia tres quadres o més.

· Has pintat un quadre amb material reciclat?

Sí sobretot amb pintures que ningú vol.

· Quan algú vol un quadre hi vas tu o venen ells?

Hi vaig jo amb la furgoneta per mirar l'espai i després els reparteixo amb la furgoneta.

· T'han encarregat alguna vegada que pintis alguna paret?

Sí, com les que heu vist aquí a fora, i ara va molt bé, perquè això no ho fa un pintor normal. Vas a les cases i amb l'excusa de la paret potser col·loques algun quadre.

Moltes gràcies en nom de l'Escola Sant Esteve.

Antonio Bolívar Pintor

Sisè de primària del CEIP Josep Gras

L'HOME I LA SEVA OBRA

Va néixer a Montillana (Granada) el 1952 i va començar els seus estudis artístics a l'Escola d'Arts i Oficis d'aquella ciutat. Posteriorment va venir a Barcelona per continuar la seva formació a Belles Arts i l'Escola Massana. L'any 1986 es trasllada a viure a Barberà del Vallès on coneix la seva dona, Eva. Té 2 fills, Olalla i en Joan. Va venir a viure a Sant Llorenç Savall l'any 2003.

El seu interès pel dibuix i la pintura li ve de ben petit i a l'hora de realitzar les seves obres utilitza diferents materials i barreja la *tecnologia moderna amb la tècnica de la pintura antiga*. Pinta amb pintura acrílica, pastels i carbonet. Utilitza les mans i material natural com les fulles dels arbres i troncs. Fa quadres molt particulars, etc. i sovint es prepara ell mateix els materials.

Ell mateix explica que comença una obra amb una idea però l'acaba amb una altra de diferent. *Les seves obres d'art són com un misteri sense resoldre.*

Diu que *un no pot decidir fer-se pintor, que el pintor neix pintor*. Un bon pintor és el que pinta amb l'ànima. I el pintor, mitjançant la seva obra, és qui ha de fer arribar a la gent aquelles emocions, inquietuds, etc., que ell té. L'art és transmetre coses que impactin a la gent. Per tant, queda molt per fer perquè la pintura és una cosa que sempre va millorant.

Tota aquesta filosofia és la que fa que continuï essent un enamorat de la pintura i que l'entengui com una necessitat. Per a l'Antonio Bolívar dedicar-se per complert a la pintura ha estat una de les millors decisions de la seva vida.

La seva obra ha viatjat darrerament al Japó, gràcies a un premi patrocinat per una empresa nipona, era una de les obres de la sèrie de les *Meninas*, amb la qual ha exposat permanentment a Madrid. També ha presentat una exposició a la sala Intel·lecte, de Sabadell, amb una sèrie titulada *Mirades*.

Actualment Antonio Bolívar treballa sobretot la pintura, les textures i el volum.

EL NOSTRE TREBALL AMB L'ARTISTA

El fet que en Joan, el fill de l'Antonio Bolívar, sigui el nostre company ens va fer pensar en la possibilitat de fer un treball plàstic amb el seu assessorament.

El treball ha estat centrat en el color i la utilització de diferents tècniques com el gravat i l'estampació.

En la primera sessió ens va presentar un model del que pensava que podríem realitzar: un bodegó.

El bodegó però no havia de ser una còpia del model sinó que havia de ser el nostre bodegó. I perquè ho poguéssim aconseguir ens va explicar diferents maneres d'utilitzar la pintura. També ens va explicar que podíem utilitzar diferents tipus de pintura en una mateixa obra i diferents tècniques: pintura acrílica, ceres, carbonets, gravat, estampació, etc.

El que més ens va remarcar va ser:

- Se sap com comença una obra però no com acabarà.
- No s'ha de voler fer una còpia perfecta d'un model sinó que s'ha de pintar allò que un veu, o sent.
- Qualsevol possible accident, taca, forat, error..., es pot aprofitar i incloure en l'obra i pot ser que la millori.

En les tres sessions restants nosaltres vàrem intentar de portar a la pràctica tot el que ens havia explicat i el resultat va ser una exposició de les obres realitzades.

